

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A bíróság a Független Rendőr Szakszervezet dr. Topánka Erika képviselő által képviselt **K. Z. felperesnek a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság alperes elleni rendfokozati előmenetel megsértése miatt indított perében** nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság megállapítja, hogy a felperes 1999. március hó 1. napjától zászlós rendfokozatra jogosult.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperes részére 15 napon belül fizessen meg 5.129,- (Ötezer-egyszázhuszonkilenc) forint illetménykülönbözetet, valamint 5.000,- (Ötezer) forint perköltséget.

A bíróság megállapítja, hogy 5.000,- (Ötezer) forint feljegyzett, állam által előlegezett eljárási illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen, annak kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet ennél a bíróságnál kell írásban, három példányban benyújtani, de a Somogy Megyei Bíróságnak címezni.

Abban az esetben, ha a fellebbezés a perköltség, illetve az állam által előlegezett illeték viselésére vagy annak összegére, valamint az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező kérheti a másodfokú bíróságtól a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását, ellenkező esetben az erre irányuló fellebbezést a bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

A fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelem alapján a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

I n d o k o l á s :

A felperes a Készenléti Rendőrség járőreként dolgozott, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság Rendőrkapitányság vezetője 314-55/225. sz. parancsával 1999. március 1-jei hatállyal áthelyezte a felperest a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság,

S-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Őr- és Járőrszolgálati Alosztály állományába, egyben kinevezte járőrvezetőnek, a felperes besorolását a fentiek szerint módosította.

A felperes gimnáziumi érettségivel és rendőr szakközépiskolai végzettséggel rendelkezik, a parancsban a kapitányságvezető a felperes részére előírta, hogy járőrvezetői speciális szaktanfolyamot 2000-ig végezze el.

Az alperes a felperest 1999. december 15-ei hatállyal körzeti megbízotti beosztásba nevezte ki.

A felperes áthelyezése, illetőleg kinevezése előtt és azt követően is főtörzsőrmesterként teljesített szolgálatot az alperesnél, előléptetése nem történt meg.

A felperes panasszal élt és kérte, hogy az alperes zászlósi rendfokozatba léptesse elő 1999. március 1-jei hatállyal. Panaszát az S-i Rendőrkapitányság vezetője 01-10/2000. sz. határozatával elutasította, majd a fellebbezés folytán eljáró alperes a felperesi szolgálati panaszt 2000. szeptember 14. napján kelt határozatával szintén elutasította arra való hivatkozással, hogy a felperes a szükséges járőrvezetői speciális iskolai végzettséggel nem rendelkezett a kinevezésekor, az alperes hivatkozott a Fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 80. § (1) bekezdésére.

A felperes jogviszonya a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság S-i Rendőrkapitányság 314-55/395. sz. parancsa értelmében 2000. szeptember hó 31-i hatállyal az alperesnél közös megegyezéssel megszűnt.

A felperes keresetet terjesztett a bíróság elé és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy 1999. március hó 1-jei hatállyal léptesse elő soron kívül rendőr-zászlóssá és részére rendfokozati illetménykülönbözet címén fizessen meg 1999. március hó 1. napjától a 2000. szeptember hó 30. napja közötti időszakra 5.129,- Ft-ot, valamint ezen összegnek középátlagos időponttól a kifizetés napjáig terjedő évi 20 %-os késedelmi kamatát, marasztalja az alperest a perköltségben.

A felperes hivatkozott a Hszt. 80. § (3) bekezdés b) pontjára, valamint arra, hogy a zászlósi rendfokozathoz szükséges iskolai képzettséggel a felperes rendelkezik, a BM rendelet által előírt szükséges iskolai végzettség a kinevezés feltétele.

Az alperes kérte, hogy a bíróság a felperesi keresetet utasítsa el, marasztalja a felperest a perköltségben, az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes szolgálati viszonyának megszűnése folytán a felperes keresetjogi joga megszűnt, nincs továbbá jogi lehetősége arra, hogy a felperes előléptetése megtörténjen, tekintettel arra, hogy szolgálati jogviszonya az alperesnél megszűnt. Az alperes hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem rendelkezett a magasabb rendfokozathoz szükséges szakképesítéssel, ezért nem került sor az előléptetésére.

A felperesi kereset megalapozott.

A bíróság a tényállást a felek előadása, a 314-55/225.sz. a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság S-i Rendőrkapitányság vezetőjének parancsa, a 314-55/395. sz. parancs, a per egyéb iratai alapján állapította meg.

A Hszt. 1. § (1) bek. kimondja, hogy e törvény hatálya a fegyveres erők (Magyar Honvédség, Határőrség), rendvédelmi szervek (a rendőrség ...), valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjainak szolgálati jogviszonyára (a továbbiakban: szolgálati viszony) és társadalombiztosítási ellátására terjed ki.

A felperes nem vitásan az alperes hivatásos állományú tagja volt 2000. szeptember 30. napjáig, ekkor szűnt meg a jogviszonya, ezen időpontig az alperesnél szolgálati jogviszonyban állt, a per tárgya a felperesnek, mint az alperes hivatásos állományú tagjának a szolgálati jogviszonyára vonatkozik, ezért a per elbírálására a Hszt-t kell alkalmazni a fentiek szerint.

A Hszt. 80. § (3) bek. b) pontja kimondja, hogy a hivatásos állomány tagját a soron következő rendfokozatba elő kell léptetni magasabb beosztásba kinevezésekor, ha a viselt rendfokozata a rendszeresített rendfokozatnál legalább kettővel alacsonyabb.

A felperest 1999. március hó 1. napjával járőrvezetőnek nevezték ki, a felperes ezt megelőzően járőr beosztásban végzett munkát az alperesnél főtörzsőrmesteri rangban.

A Belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek és az önkormányzati tűzoltóság hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjaival kapcsolatos munkáltatói jogkörök szabályozásáról, valamint e szerveknél rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról szóló 11/1997. (II. 18.) BM rendelet 2. sz. melléklete értelmében a rendőrség helyi szerveinél a járőr beosztást betöltő rendfokozati maximuma főtörzsőrmester, ugyanakkor a fenti melléklet értelmében a helyi szerveknél a járőrvezetői beosztás, munkakör rendfokozati maximuma főtörzszakaszlós.

A Hszt. 1. sz. melléklete határozza meg a rendfokokatok rendfokozati állománycsoportok szerinti sorrendjét, eszerint tiszthelyettesek:

- őrmester,
- törzsőrmester,
- főtörzsőrmester;

zászlósok:

- zászlós,
- törzszászlós,
- főtörzszászlós.

A fentiekből megállapítható, hogy a főtörzsőrmesteri rendfokozat a főtörzszászlósi rendfokozatnál hárommal alacsonyabb rendfokozat, így a már idézett Hszt. 80. § (3) bek. b) pontja alapján a felperest zászló rendfokozatba kellett volna előléptetnie az alperesnek a kinevezésekor.

A bíróság álláspontja szerint a felperes a zászlósi rendfokozathoz megfelelő végzettséggel rendelkezik, figyelemmel a Hszt. 72. §-ára, mely kimondja, hogy a tiszti rendfokozathoz kötött beosztás betöltéséhez egyetemi vagy főiskolai, a zászlósi és tiszthelyettesi rendfokozathoz kötött beosztás betöltéséhez pedig középiskolai végzettség szükséges.

Az alperes nem vitatta, hogy a felperes középiskolai végzettséggel rendelkezett, ezért akadály a zászlósi kinevezésének nem volt, mivel a már idézett BM rendelet 2. sz. mellékletében a helyi szerveknél a járőrvezető szakképesítésére előírt képesítési követelmény a kinevezés feltétele, mégpedig a járőrvezetői beosztásba helyezés feltétele, ez nem függ össze a különböző rendfokozatokba történő előléptetéshez meghatározott iskolai végzettségi (szakképesítési) követelményekkel, amellyel a felperes rendelkezett.

A Hszt. 6. sz. mellékletében meghatározott rendfokozati illetmények táblázata szerint a főtörzsőrmester rendfokozati szorzószáma 0,41, a zászlósi 0,42. A felperes figyelemmel arra, hogy a jogszabály ellenére az alperes nem léptette elő, az illetményét főtörzsőrmesteri rendfokozatnak megfelelően kapta, ezért részére az alperes a zászlósi rendfokozati szorzószámnak megfelelő illetmény alapján az illetménykülönbötet köteles megfizetni. Az alperes az összecszerúséget nem vitatta, ezért a keresetnek

megfelelően kötelezte a bíróság az illetménykülönbözet megfizetésére.

A Hszt. 105. § (4) bek.. kimondja, hogy az illetmény késedelmes kifizetés esetén – ha az a fegyveres szerv hibájából következik be – polgári jogi szabályokban meghatározott kamat jár, ezért a bíróság az alperest kötelezte középátlagos időponttól kezdődően évi 20 %-os késedelmi kamat megfizetésére, tekintettel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) időközben módosított, de a felek jogviszonyára még irányadó 301. § (1) bekezdésére, mely szerint pénztartozás esetén – ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik, vagy a felek másként nem állapodnak meg – a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles évi 20 % kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A kamatfizetési kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett késedelmét kimentti.

A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 77-79. §-a alapján döntött a perköltségről, annak mértékénél figyelembe vette a pertárgy értékét, valamint a 12/19991. (IX. 29.) IM sz. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontját, a kifejtett jogi képviselői tevékenységet, illetve a tárgyaláson való megjelenés költségét.

A bíróság az ítéletet a Pp. 141. § (2), (6) bekezdése alapján hozta meg, a tárgyaláson figyelmeztette a feleket arra, hogy előadásukat, tényállításukat, észrevételüket, bizonyítási indítványukat tegyék meg, figyelmeztette őket, hogy amennyiben az ügygel kapcsolatosan azt nem teszik, a bíróság annak bevárása nélkül az ügyben a tárgyaláson a rendelkezésre álló adatok alapján fog érdemi döntést hozni, a felek a figyelmeztetés ellenére egyéb előadást, bizonyítási indítványt nem tettek, ezért a bíróság fentiek szerint a rendelkezésre álló adatok alapján hozta meg a döntését.

A bíróság a feljegyzett, állam által előlegezett eljárási illetékről a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 2. § (1) bek. f) pontja, 3. § (3) bekezdése alapján döntött, e szerint az illetéket az alperesnek kellett viselni, azonban az alperes az Illetéktörvényről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bek. c) pontja alapján költségvetési szerv, a 2. § bekezdésben foglaltak szerint társasági adófizetési kötelezettsége nem volt, ezért teljes személyes illetékmentességben részesült, ezért a fenti IM. sz. rendelet 14. §-a alapján az illetéket az állam viseli.

A fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén, a 358. § (1) bekezdésén alapul.

Kaposvár, 2001. január hó 11. napján

dr. Krebsz Gyöngy sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Hideg Zoltánné és
Paska Jánosné ülnökök helyett is